

WAT DOET DIE DAAR NOU?

Baan van boeienkeizer Arno bevalt best

ELIZABETH VOGELZANG

De skûtsjeschippers konden voor het eerst een stevig potje knokken op nieuw wedstrijdwater bij Grou. Wedstrijdleader Arno Huisman kon er niet van eten.

Hij is wat stil, geconcentreerd en zin in eten heeft hij al de hele ochtend niet echt. Zweet parelt op het voorhoofd van Arno Huisman. De wedstrijdleader van Grou heeft last van gezonde spanning als de veertien skûtsjeschippers zaterdagochtend bij het palaver in het Theehuis klaarzitten om te horen hoe hij de baan erin gaat leggen bij de openingswedstrijd.

Want het is nieuw en anders dit jaar bij Grou. Naast de Pikmar, de Tynje en de Wiide Ie, heeft Huisman nu ook beschikking over het Suderburds Wiid. Dik 25 hectare nieuw wedstrijdwater waar de schippers een stevig potje kunnen knokken met hun skûtsjes.

Huisman heeft met twee kompanen in de Grouster commissie acht mogelijke banen ingetekend. Afhankelijk van de wind wordt de meest geschikte erin gelegd. Bij het palaver uiten de schippers zich kritisch. „Jammer dat wy net yn de wyn op troch de Tynje geane”, vindt Johannes Meeter van Huisman. „Jo moatte in wedstryd deryn lizze en no helje jimme it grutste krúsrak derút.” Huisman pareert door te wijzen op het kruisrak dat op de Pikmar ligt en ook op de Ie is een mooi slagje te maken.

Rond het middaguur instrueert Huisman het team van „boeienkoningen”, zoals hij de mannen in rubberboten noemt die de wedstrijdmarkeringen op de juiste plek leggen. De SKS moest zelfs extra boeien aanschaffen om de plannen van Huisman te kunnen uitvoeren. Aan vier knaloranje tonnen hebben de meeste commissies wel genoeg. Maar Grou had er zes nodig dit jaar.

Om twee uur volgt de start. Huis-

Wedstrijdleader Arno Huisman vol in de concentratie. FOTO TOM COEHOORN

man staat bovenop startschip de Zevenwolden. Vol in de concentratie. Aftellen. Het tien minuten schot. Aftellen. Het vijf minuten schot. Aftellen. Los. En vals. Algeheel. Hij had het vooraf al ver-

wacht. Zo'n eerste wedstrijd zijn de schippers gretig. Ze willen te graag.

De procedure begint opnieuw en als dan de tijd wegtikt en de skûtsjes alsmar dichter op de startlijn schuiven en op het juiste moment

eroverheen, klinkt uit Huismans portofoon de stem van contrastarter André van Dijk: „Lijn schoon.”

Daarmee glijdt alle spanning weg bij de wedstrijdleader. Hij krijgt weer praatjes en kauwt nu de zenuwen zijn opgelost hongerig een broodje weg. En kijkt tevreden hoe de skûtsjes in een gribus belanden in de Tynje, hoe ze vechten om de ton in het nieuwe water en hoe er wordt gestreden in het kruisrak op de Pikmar. „Moatst sjen, dit is toch moai.” Hij is blij. Het nieuwe water gebruikt en het is een echte strijd geworden.

Na drie spannende zeilrondes beklimmen Huisman en de rest van de commissie van Grou de starttoren. Als even na vieren een schot uit het jachtgeweer de Pikmar over knalt en Willem Zwaga glorieus wint met Leeuwarden, verschijnt een grote glimlach op het gezicht van de boeienkeizer van Grou. Die nieuwe baan? „Dy pakt bêst út.”